

IK BEN ER STERKER UITGEKOMEN.

Als je te horen krijgt dat je bloedkanker heb, (leukemie) dan stort op dat moment je wereld in.

Je zit vol vragen, hoe verder?, hoe kom ik hieruit?, kom ik hier wel uit?.

Voor Kim en onze kinderen, Veroni en Vanity, wat gaat het voor hen betekenen, en mijn bedrijf?

In 1996 ben ik mijn bedrijf gestart met zonnebloemen en in 2006 een tweede bedrijf gestart in Spanje bij Sevilla met zonnebloemen en sinds 4 jaar telen wij daar ook vroege aardappelen.

Begin 2016 begon ik me niet goed te voelen, in februari 2016 naar de huisarts gegaan om bloed te prikken. De uitslag was niet goed. En werd meteen door verwezen naar het VU.

Er werd leukemie geconstateerd. En dan kom je in een medische molen terecht waar je niet in wilt zitten.

Er werd meteen een behandel traject opgesteld in het VU.

Ik hoor het mijn arts nog zeggen, dit word een lang traject, trek er maar 2 jaar voor uit.

Maar als de behandelingen aanslaan en met een beetje geluk dan red jij het wel.

Vanaf dat moment moest ik heel veel regelen voor het bedrijf want ik wilde dat alles door zou gaan in Nederland en in Spanje

Ben nog twee keer naar Spanje geweest om alles te regelen, (tegen de wil van de doktoren) en was er toen klaar voor om het behandelingstraject in te gaan.

In April kreeg ik de eerste van de drie chemobehandelingen, elke behandeling duurde 5 intensieve weken, de chemokuur zelf en herstelperiode. Hierna 3 weken naar huis om weer voldoende aangesterkt te zijn voor de volgende behandeling.

Ik werd in die periodes erg goed begeleid en ondersteund door het team op de gesloten afdeling van het VU.

Ondertussen waren ze in het VU druk op zoek naar een donor voor de stamcel transplantatie.

Er was geen match met mijn broer en zus, tevens geen match met de donorbank in Nederland, maar uiteindelijk een donor gevonden in het buitenland.

Na enige afstotingsverschijnselen is het allemaal weer de goede kant op gegaan.

Je moet zoveel geduld hebben. Het is zo alles bij elkaar een heel lang traject. Maar ik kan nu wel zeggen; ik ben er weer.

Gelukkig hadden wij heel veel steun van familie, vrienden, burens en kennissen.

Op het bedrijf hadden we een fantastisch team en een back-up van enkele mensen waar we van op aan konden.

In het VU kon ik gelukkig zelf nog heel veel dingen regelen voor het bedrijf.

Verder heb ik enorm veel steun gehad van het team van de VU op de gesloten afdeling.

Door die ondersteuning en afleiding van mijn bedrijf hielp dit tevens in mijn genezings proces.

Het VU heeft een ondersteuningsfonds voor aanschaf van spullen voor op de afdeling waar ik lag en voor onderzoek, wat nog steeds enorm belangrijk is.

Want 55% geneest, maar 45% nog steeds niet.....!

Vandaar dat ik graag mee wil werken met de sponsortocht van de Waardse Tunnel Route om het steunfonds van het VU te ondersteunen.

In juni 2018 hebben we een groot feest gegeven voor de mensen die mij en mijn gezin enorm geholpen hadden, en de helft van de opbrengst hebben we gedoneerd aan het steunfonds van het VU voor verder onderzoek en de andere helft is gestort in de personeelspot van alle medewerkers die werkzaam zijn op de afdeling waar ik gelegen heb. Waar ze enorm dankbaar voor waren.

Ik en Kim en Veroni en Vanity hebben een ontzettende moeilijke en ongewisse tijd meegemaakt.

**Zoals ik er nu op terug kijk, kan ik alleen maar zeggen, “ik ben er sterker uitgekomen”!
En wij als gezin uiteindelijk ook!**